

СЕКЦІЯ 3.

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЕКОНОМІКИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ОКРЕМИХ РЕГІОНІВ

РОЗРОБКА ТА РЕАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНО- ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Альбещенко О.С., докторант

Миколаївський національний аграрний університет

Питання стратегічного управління у сфері туристичного підприємства є особливо актуальними. Система стратегічного управління підприємством включає в себе стратегічне управління маркетингом, фінансами, виробництвом, інноваційною діяльністю та персоналом [1]. Система дозволяє узагальнювати, обробляти і аналізувати інформацію, що надходить від основних функціональних підсистем управління підприємством. Відсутність реалізації стратегії однією з підсистем системи стратегічного управління негативно позначається на інших. Для побудови дієвої та результативної стратегії розвитку, необхідно визначитися, які аспекти та особливості потрібно розвивати, а від яких краще відмовитись чи зменшити їхній негативний вплив на загальну діяльність підприємства.

У доповідях світових організацій викладено багато різноманітних аспектів стратегії розвитку туризму: «World Tourism Organization. UNWTO»[1], «World Travel and Tourism Council WTTC» [2], «The Economic Impact of Travel & Tourism. European Union» [3]. Серед українських вчених які займались цим питанням можна відзначити роботи: Гринько Т.В., Тарасенко І.О., Чорненька Н.В., Мальська М.П., Покоłodна М.М., Бейдик О.О., Слюсарчук О.П. та ін.

Система стратегічного управління підприємством включає в себе стратегічне управління маркетингом, фінансами, виробництвом, інноваційною діяльністю та персоналом [1]. Система дозволяє узагальнювати, обробляти і аналізувати інформацію, що надходить від основних функціональних підсистем

управління підприємством. Відсутність реалізації стратегії однією з підсистем системи стратегічного управління негативно позначається на інших. Стратегії які використовують туристично-готельні підприємства для планування свого розвитку не відрізняються від загальноприйнятих у науковій літературі. Це: традиційна, імітаційна, залежна, опортуністська, оборонна та наступальна [2]. Розробка стратегії розвитку та управління туристично-готельного підприємства повинна спиратися на сформовані і прогнозовані фактори соціально-економічного середовища функціонування підприємства, основні закони функціонування і розвитку підприємств туризму, концепцію управління, інноваційну та технічну політику. На зміст стратегії розвитку підприємств туристичної галузі України впливають такі чинники: ставлення вищого керівництва підприємства до нововведень; ставлення працівників підприємства до нововведень, їх кваліфікація, досвід; система управління інноваціями; інвестиції; інноваційний потенціал підприємства туристичної сфери тощо [3]. Яку стратегію обрати на довгостроковий періоді, як підвищити ефективність реалізації послуг, яку організаційну структури управління, впровадити вирішує кожне підприємство в залежності від своїх цілей і ресурсів.

Держава в свою чергу має створювати сприятливі умови для розвитку готельних і туристичних підприємств. Для цього розробляється законодавчі та фінансово-економічні параметрів розвитку туристичної галузі; створюються сприятливі інвестиційні механізми; формуються програми підготовки та перепідготовки кадрів; створюються умови для розвитку малого та середнього бізнесу; розробляються регіональні туристичні бренди [4].

На державному рівні було схвалено стратегію розвитку туризму та курортів до 2026 року [5], де враховані усі можливості туристичного потенціалу України. У відповідності із цим документом, мають бути створені всі умови для комфортного, безпечного та різноманітного відпочинку в Україні. Планується фінансування програм підтримки розвитку туризму [6].

За сучасних умов важливим аспектом у виробленні стратегії розвитку туристично-готельних підприємств на регіональному рівні стає високий

коефіцієнт присутності громадської думки, яка повинна бути ключовою під час формування стратегічного бачення, місії, стратегічних і операційних цілей [7].

Стратегічне управління туристично-готельними підприємствами являє собою складну і розгалужену систему, ефективне управління такими підприємствами має базуватися на сучасній системі інформаційного забезпечення. Конкурентоспроможність туристичних підприємств залежить від вміння адаптуватися до нових умов, тому великого значення набувають спеціалізовані інформаційні системи, що забезпечують збір та обробку актуальної інформації, необхідної для прийняття управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Єрмакова О.М. Стратегічне управління підприємством: сутність та особливості. *Науковий вісник Полісся*. 2015. № 4. С. 92.

2. Тарасенко І. О. Оцінка інноваційної активності підприємства в системі стратегічного управління / І. О.Тарасенко, О. М. Королько, К. С. Белявська // *Актуальні проблеми економіки*. 2009. № 9. С. 133–141.

3. Прохорова В. В. Інноваційні стратегії розвитку підприємств туристичної індустрії як креативна форма організації підприємницької діяльності / В. В. Прохорова, О. Ю. Давидова, В. М. Проценко // *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2018. № 63. С. 207-215.

4. Красникова Т. С. Туристический потенциал территории и необходимость его развития. *Общество: политика, экономика и право*. 2015. № 6. С. 46–48.

5. Європейська екотуристична мережа / European Ecotourism Network. URL: <http://www.ecotourism-network.eu/en-about-us/en-ecolnet> (дата звернення: 10.10.2022).

6. Який туристичний потенціал має Україна? URL: <http://pravda.press/chronicle/analytics/yakiy-uristichniy-potentsial-ma-ukraina-28158/>

7. Трохимець О. І. Практика стратегічного планування в системі управління розвитком туризму в Україні / О. І. Трохимець, Т. В. Шелеметьєва // *Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво*. 2018. № 4. С.70-78.